

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/70/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1417010005
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kamil Ivánek
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1417010005.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Kamila Ivánka a členiek JUDr. Ľudmily Králikovej a Mgr. Marcely Kosovej, v trestnej veci proti obžalovanému Z. H., stíhanému pre prečin poškodzovania cudzej veci spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného Z. H. proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/2/2017 zo dňa 04.04.2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14.09.2017 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods.1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému

Z. H., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom H., T. č. 1

u k l a d á

podľa § 245 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému určuje skúšobná doba podmienene odsúdenia v trvaní 2 (dva) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/2/2017 zo dňa 04.04.2017 ďalej len (napadnutý rozsudok) bol obžalovaný Z. H. (ďalej len obžalovaný) uznaný za vinného z prečinu poškodzovania cudzej veci spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

obžalovaný po predchádzajúcej vzájomnej dohode s I. D. okolo 23.45 hod. dňa 05.05.2016 v H. , na ulici C. križi, pri dome č. XX poliali benzínom motorové vozidlo zn. D. B., J.: BA-XXXOP, D.: U bielej farby a následne ho podpálili a požiar sa rozšíril aj na vedľa zaparkované osobné motorové vozidlo D. B., J.: RS-XXXCF, D.: U šedej metalízy, pričom poškodením motorového vozidla zn. D. B., J.: BA-XXXOP vznikla poškodená Z. H. škoda vo výške 3.948,- €, poškodením motorového vozidla D. B., J.: RS-XXXCF vznikla poškodenému I. H. škoda vo výške 1.274,45 €.

Súd I. stupňa obžalovaného podľa § 245 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zák. odsúdil na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu pre výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný zaviazaný k náhrade škody poškodeným:

- Z. H., nar. XX.XX.XXXX, zast. U. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., C. križi X vo výške 3.948,- €,
- I. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., C. križi X vo výške 165,- €,
- C. O. a.s., H., W. XX, V.: XX XXX XXX vo výške 1.109,45 €.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04.04.2017 na č.l. 267 odvolanie obžalovaný, a to proti výroku o treste, ktoré najskôr odôvodnil sám vlastným podaním zo dňa 08.04.2017 na č.l. 273, kde najskôr poukázal na napadnutý rozsudok, ktorý aj citoval vo výroku o treste. V ďalšom tvrdil, že aj napriek svojmu odvolaniu zo dňa 08.02.2017 sa naďalej cíti byť v tejto veci nevinný, nakoľko sú okolnosti a skutočnosti, ktoré poukazujú na jeho nevinu. Odvolateľ má pochybnosti o kompletných vyšetrovacích úkonoch, pretože v deň spáchania trestnej činnosti spolu s obvineným I. D., nar. XX.XX.XXXX bol vypočutý vyšetrovateľom pod vplyvom alkoholu, spoločným konaním nepoškodil a nezničil cudziu vec. Počas celého vyšetrovania spolupracoval a snažil sa objasniť celý skutok v tejto veci a napriek tomu dostal vyšší trest ako obvinený I. D., ktorý celý trestný čin naplánoval, spôsobil a dokončil. Preto požiadal krajský súd, aby odznovu prešetril dokazovanie a objasnenie všetkých skutočností, ktoré poukazujú v jeho nevinu.

Následne obžalovaný odôvodnil podané odvolanie aj prostredníctvom svojho obhajcu samostatným písomným podaním zo dňa 20.04.2017 na č.l. 283-285. V úvode najskôr poukázal na napadnutý rozsudok súdu I. stupňa, ktorý citoval v skutkovej vete, výroku o vine, ako aj vo výroku o treste a náhrade škody. Odvolanie smeroval ako proti výroku o vine, treste a náhrade škody, ale aj konaniu, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo. Má za to, že neexistuje žiaden priamy dôkaz, ktorý by ho spájal so spáchaným skutkom a ktorý by dostatočne, bez dôvodných pochybností, preukazoval jeho účasť na spáchanom skutku. Rovnako poukázal na skutočnosť, že obžalovaný nemal žiaden motív spáchať uvedený skutok, osobné motorové vozidlo si ani nevytipoval, nekúpil benzín, motorové vozidlo nezapálil a žiadnu škodu nespôsobil. Napriek tomu, že sa obžalovaný priznal, svoje konanie nechápe, nevedel rozpoznať protiprávnosť svojho konania a nevedel ovplyvniť tak svoje konanie, ako ani konanie iných osôb. Okrem uvedeného odvolateľ poukázal aj na fakt, že obžalovaný bol v prípravnom konaní pod vplyvom alkoholu a v stave značnej opitosti bol vypočutý ako aj bez obhajcu, čo je bezpochyby v rozpore s ustanovením § 37 ods. 2, podľa ktorého „Obvinený musí mať obhajcu aj vtedy, ak to považuje súd a v prípravnom konaní prokurátor alebo policajt za nevyhnutné, najmä preto, že majú pochybnosti o spôsobilosti obvineného sa náležite obhajovať“, pričom odvolateľ má za to, že v konaní pred súdom mal mať obžalovaný obhajcu, nakoľko je zrejme, že nie je spôsobilý náležite sa obhajovať. S ohľadom na doteraz uvedené skutočnosti odvolateľ navrhol, aby odvolací súd napadnutý prvostupňový rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por. zrušil v časti výroku o vine a výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci sám rozhodol, prípadne aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu I. stupňa, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Vo veci bol určený termín verejného zasadnutia na deň 14.09.2017, na ktorý bol riadne a včas predvolaný obžalovaný, čo preukazuje doručenka zo dňa 27.06.2017, avšak na uvedené verejné zasadnutie sa nedostavil. Svoju neúčasť ospravedlnil prostredníctvom svojho obhajcu, pričom zároveň tento predložil žiadosť obžalovaného, aby sa predmetné verejné zasadnutie vykonalo za jeho neprítomnosti. Vzhľadom na túto skutočnosť odvolací súd podľa § 293 ods. 5, ods. 7 Tr. por. rozhodol o tom, že sa verejné zasadnutie vykoná v neprítomnosti obžalovaného.

Vo veci bol určený termín verejného zasadnutia na deň 14.09.2017, o ktorom boli riadne a včas upovedomení všetci poškodení, čo preukazujú doručenky zo dňa 27.06.2017, 01.07.2017 a napokon zo dňa 27.06.2017. Uvedení poškodení sa však na uvedené verejné zasadnutie nedostavili, pričom svoju neúčasť žiadnym spôsobom neospravedlnili. Vzhľadom na túto skutočnosť odvolací súd podľa § 294 ods. 2 Tr. por. rozhodol o tom, že sa verejné zasadnutie vykoná v neprítomnosti uvedených poškodených.

Na verejnom zasadnutí dňa 14.09.2017 obhajca obžalovaného JUDr. C.. V. C. najskôr modifikoval podané odvolanie len voči výroku o treste. V ďalšom navrhol napadnutý rozsudok zrušiť vo výroku o treste a obžalovanému uložiť podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom za súčasného uloženia povinností uvedených v § 51 ods. 1 písm. c/, e/, j/, k/ Tr. zák., poprípade za súčasného uloženia technických prostriedkov na jeho kontrolu.

Zástupca Krajskej prokuratúry Bratislava navrhol odvolanie zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a tým absenciu dôvodov u nich na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por., a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. odvolací súd napadnutý rozsudok zruší aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. odvolací súd napadnutý rozsudok zruší aj ak je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 321 ods. 2 veta Tr. por. ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. veta prvá odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Čo sa týka výroku o vine, Okresná prokuratúra Bratislava IV dňa 12.01.2017 pod sp. zn. 2Pv 231/16/1104-14 podala na obžalovaného obžalobu pre prečin poškodzovania cudzej veci spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., na skutkovom základe uvedenom v úvodnej časti tohto odôvodnenia.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04.04.2017 síce učinil obžalovaný vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., t.j. že je vinný. Následne na otázky uvedené v § 333 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por. odpovedal áno. Napokon po návrhu prokurátora a poškodenej súd I. stupňa uznesením podľa § 257 ods. 6, 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného a zároveň vyhlásil, že sa dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaný priznal, nevykoná a vykoná len dokazovanie k rozhodnutiu o treste a náhrady škody. Napokon súd I. stupňa vyhlásil vyššie uvedený napadnutý rozsudok.

Odvolací súd tento preskúmal výlučne len výrok o treste a zistil, že súd I. stupňa pri jeho ukladaní pochybil v nasledujúcom smere:

Súd I. stupňa pri ukladaní trestov nerešpektoval účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. a ich druh a výmery určil v rozpore s hľadiskami vyjadrenými v § 49 ods. 2 Tr. zák., ako aj § 34 ods. 4 Tr. zák.

Súd I. stupňa najskôr postupoval správne, keď v súlade s § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a zistil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s názorom súdu I. stupňa, ktorý u obžalovaného akceptoval existenciu poľahčujúcej okolnosti § 36 písm. l/ Tr. zák., t.j. že sa obžalovaný k spáchanej trestnej činnosti doznal a úprimne ju oľutoval, pretože na hlavnom pojednávaní učinil prehlásenie, že je vinný.

Správne taktiež postupoval súd I. stupňa, keď neakceptoval existenciu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., t.j. že obžalovaný už bol v minulosti raz odsúdený, pretože z aktualizovaného odpisu registra trestov vyplýva, že bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 0T/107/2015 zo dňa 17.06.2015 k podmienenému trestu odňatia slobody, u ktorého ešte nenastala fikcia neodsúdenia.

Z uvedeného teda vyplýva, že pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je 1:1, v dôsledku čoho podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. sa ani horná a ani dolná hranica základnej trestnej sadzby neupravuje, ale ostáva nezmenená.

Keďže obžalovaný spáchal prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 2 Tr. zák., základná sadzba je daná rozpätím 6 mesiacov až 3 roky.

Súd I. stupňa však výrazným spôsobom pochybil, keď pri ukladaní trestu argumentoval ustanovením § 49 ods. 2 Tr. zák. Na prvý pohľad je zrejmé, že obžalovaný naozaj spáchal prejednávajúcu trestnú činnosť počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, a to trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. OT/107/2015 zo dňa 17.06.2015, právoplatným dňa 17.06.2015 bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Uvedený trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 17.06.2015, takže s poukazom na § 50 ods. 1 veta druhá Tr. zák. mu táto skúšobná doba začala plynúť dňa 18.06.2015 a uplynula mu dňa 18.12.2016. Skutok, ktorý je predmetom tohto konania spáchal dňa 05.05.2016, t.j. práve počas plynutia vyššie uvedenej skúšobnej doby.

Ako však už bolo skonštatované v čase venovanej poľahčujúcim a priťažujúcim okolnostiam, citovaný trestný rozkaz tvorí okolnosť, ktorá podmieňuje aplikácie priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. m/ Tr. zák., a preto súd I. stupňa na ňu nemohol opätovne, t.j. celkovo dvakrát prihliadnuť nielen ako na priťažujúcu okolnosť, ale taktiež ani pri aplikácii § 49 ods. 2 Tr. zák. pri ukladaní nepodmieneného trestu odňatia slobody. Týmto svojim postupom totiž súd I. stupňa porušil zásadu nebis im idem, t.j. nie dvakrát o tom istom. Ak totiž citované odsúdenie už bolo raz braté do úvahy ako priťažujúca okolnosť, v ďalšom už nebolo možné toto isté odsúdenie po druhýkrát použiť pri rozhodovaní podľa § 49 ods. 2 Tr. zák.

Inými slovami povedané, súd I. stupňa porušil zákon v ustanovení § 49 ods. 2 Tr. zák. ak obžalovanému uložil trest odňatia slobody nepodmienený len výlučne s poukazom na citované odsúdenie Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. OT/107/2015, pretože na takýto postup neboli splnené zákonné podmienky uvedené vyššie a obžalovanému pričítal tú istú okolnosť celkovo dvakrát.

Odvolací súd však konštatuje, že ustanovenie § 37 písm. m/ Tr. zák. dáva v časti za bodkočiarkou možnosť súdu podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať. AK by tak súd I. stupňa postupoval, vo výroku o treste by teda nesmel určiť existenciu priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. m/ Tr. zák. a v takom prípade by mohol postupovať podľa § 49 ods. 2 Tr. zák. a za existencie predchádzajúceho podmieneného odsúdenia neukladať obžalovanému podmienený trest odňatia slobody, ale trest nepodmienený.

Odvolací súd sa však rozhodol prihliadať na predchádzajúce odsúdenie Okresného súdu Bratislava IV v konaní pod sp. zn. OT/107/2015, a preto súčasné použitie ustanovenia § 49 ods. 2 Tr. zák. bolo s poukazom na vyššie uvedený rozbor vylúčené.

V rámci odvolacieho konania obhajca obžalovaného predložil listinné dôkazy, z obsahu ktorých vyplýva, že obžalovaný vedie riadny život, je riadne zamestnaný, pričom aj z aktuálneho odpisu registra trestov, ktorý si odvolací súd zabezpečil, vyplýva, že od spáchania prejednávanej trestnej činnosti nebol taktiež ani súdne trestaný.

Za týchto okolností však bolo potrebné sa vysporiadať s týmito skutočnosťami svedčiacich v prospech osoby obžalovaného, a preto odvolací súd na základe odvolania obžalovaného podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok len vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a obžalovanému uložil podľa § 245 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, čo pri stanovenom zákonom rozpätí 6 mesiacov až 3 roky je pri spodnej hranici tohto rozpätia.

Zároveň mu výkon takto uloženého trestu podmienne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky, čo pri rozpätí stanovenom v § 50 ods. 1 Tr. zák. jeden až päť rokov je pri spodnej hranici tohto rozpätia. Skúšobná doba začína obžalovanému plynúť právoplatnosťou tohto rozsudku a počas jej plynutia bude povinný viesť život riadneho občana, v opačnom prípade súd vysloví, že sa neosvedčil a trest vykoná.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

V prvom rade tresty uložený takým spôsobom, ako ich uložil odvolací súd, zabezpečia ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti. V prípade akceptácie tohto druhu a výmery trestu, ako aj spôsobe výkonu sa bude obžalovaný nachádzať na slobode, žiť a pracovať, resp. tráviť svoj voľný čas.

V druhom rade uložené tresty odradia iných od páchania takéhoto druhu trestných činov. Uloženie trestov spôsobom, akým boli uložené odvolacím súdom, ostatných možných páchatelov odradí od súčasného trendu a nesprávneho a nezákonného spôsobu vedenia svojho života.

V treťom rade uložené tresty dostatočne vyjadrujú aj morálne odsúdenie osoby obžalovaného spoločnosťou. Je potrebné uviesť, že spoločnosť veľmi citlivo reaguje na totožnú či obdobnú trestnú činnosť páchanú v rámci práve takým spôsobom a najmä trest uložený odvolacím súdom určite v spoločnosti vyvolá pozitívnu odozvu.

Okrem podmienok uvedených v § 34 ods. 1 Tr. zák. odvolací súd konštatuje, že uložené tresty korešpondujú s podmienkami uvedenými v § 34 ods. 4 Tr. zák.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri prihliadaní na spôsob spáchania trestného činu a najmä jeho následok, odvolací súd poukazuje najmä na tú skutočnosť, že obžalovaný zničil a poškodil cudziu vec a spôsobil tak väčšiu škodu.

Čo sa týka zavinenia a pohnútky zo strany obžalovaného, odvolací súd konštatuje, že ide o priamy úmysel podľa § 15 písm. a/ Tr. zák.

Čo sa týka jeho osoby, pomerov a možnosti nápravy, treba podotknúť, že ide o páchatela, ktorý bol doposiaľ raz súdne trestaný.

To sú dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.